Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26151
Copyright: Admont, Benediktinerstift

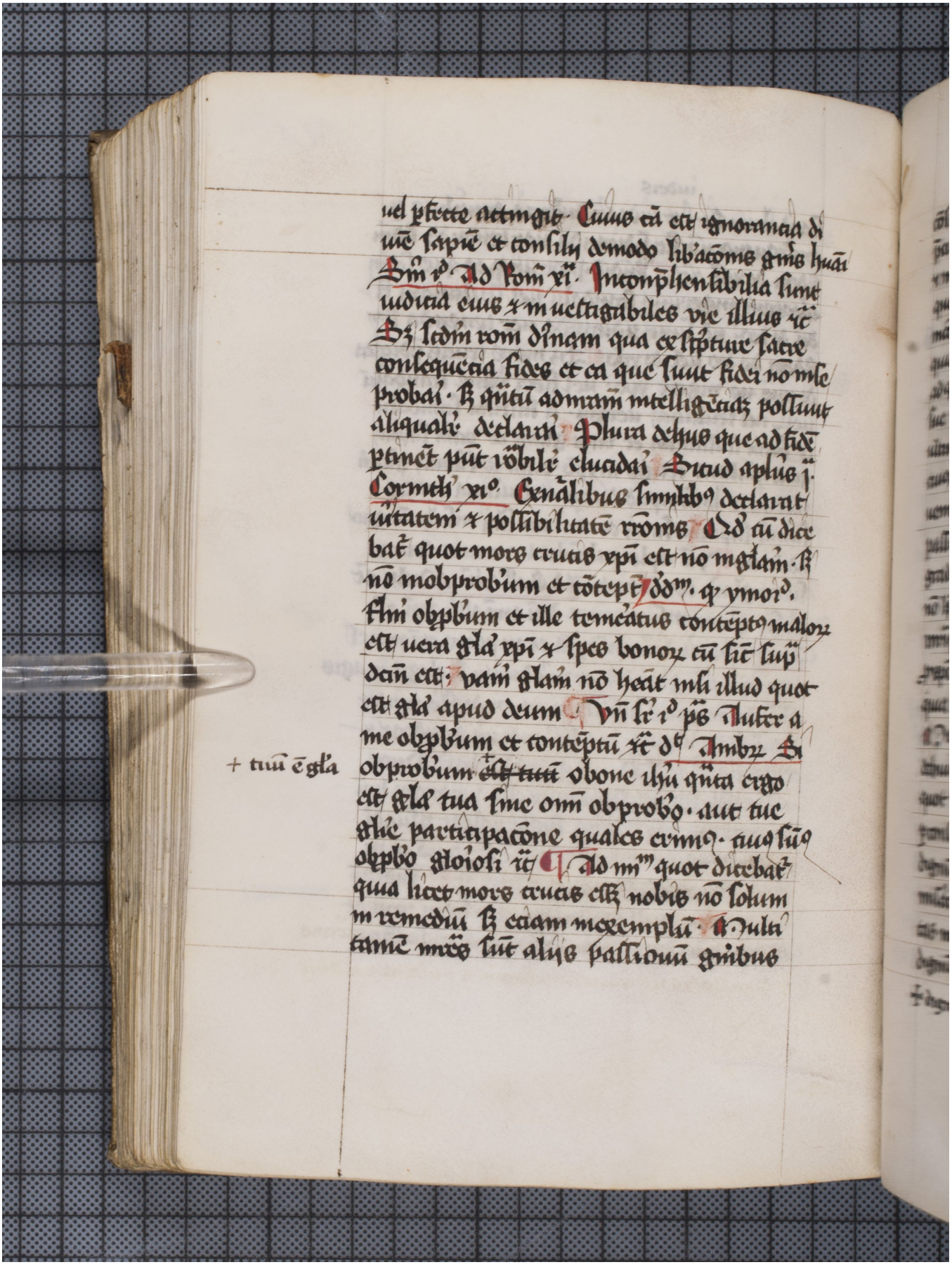

uel perfecte attingit. Cuius causa est ignorancia di
uine sapiencie et consilij de modo liberacionis generis humani
Secundum illud Ad Rom. xi. Incomprehensibilia sunt
iudicia eius et inuestigabiles vie illius etc.
Sed secundum rationem diuinam qua ex scripture sacre
consequencia fides et ea que sunt fidei non in se
probari. Sed quantum ad nostram intelligenciam possunt
aliqualiter declarari. Plura de hiis que ad fidem
pertinent possunt rationabiliter elucidari. Sicud apostolus i.
Corinth. xi°. Ex naturalibus similibus declarat
veritatem et possibilitatem rationis. Quod cum dice
batur quot mors crucis xpi est non in gloriam. sed
non in obprobrium et contemptum. Dicendum quod ymo id.
Filium obprobrium et ille temeratus contemptus malorum
est vera gloria xpi et spes bonorum cum sic supra
dictum est. Vanam gloriam non habeat nisi illud quod
est gloria apud deum. Unde sic id ps. Aufer a
me obprobrium et contemptum etc. dicit Ambrosius. Si
obprobrium ~~est tuum~~ + obone ihesu quanta ergo
est gloria tua sine omni obprobrio. aut tue
glorie participacione quales erimus. cuius sumus
obprobrio gloriosi etc. Ad iiiium quot dicebatur
quia licet mors crucis esset nobis non solum
in remedium sed eciam in exemplum. Multi
tamen mores sunt aliis passionum generibus

+ tuum est gloria